

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLIV • DIJOUS 1 DE GENER DE 2004 • SUPLEMENT NÚM. 1 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

CAP DE L'ESTAT

23399 *LLEI 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica. («BOE» 304, de 20-12-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Reial decret llei 14/1999, de 17 de setembre, sobre signatura electrònica, va ser aprovat amb l'objectiu de fomentar la ràpida incorporació de les noves tecno-

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA

logies de seguretat de les comunicacions electròniques en l'activitat de les empreses, els ciutadans i les administracions públiques. D'aquesta manera, es coadjuvava a potenciar el creixement i la competitivitat de l'economia espanyola mitjançant l'establiment ràpid d'un marc jurídic per a la utilització d'una eina que aporta confiança en la realització de transaccions electròniques en xarxes obertes com és el cas d'Internet. El Reial decret llei esmentat va incorporar a l'ordenament públic espanyol la Directiva 1999/93/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la signatura electrònica, fins i tot abans de la seva promulgació i publicació al «Diari Oficial de les Comunitats Europees».

Després de la seva ratificació pel Congrés dels Diputats, es va acordar la tramitació del Reial decret llei 14/1999 com a projecte de llei, a fi de sotmetre'l a una consulta pública més àmplia i al debat parlamentari posterior per perfeccionar-ne el text. Això no obstant, aquesta iniciativa va decaure en expirar el mandat de les cambres el març de 2000. Aquesta Llei, per tant, és el resultat del compromís assumit en la VI Legislatura, i actualitza alhora el marc establert al Reial decret llei 14/1999 mitjançant la incorporació de les modificacions que aconsella l'experiència acumulada des de la seva entrada en vigor tant al nostre país com en l'àmbit internacional.

II

El desenvolupament de la societat de la informació i la difusió dels efectes positius que en deriven exigeix la generalització de la confiança dels ciutadans en les comunicacions telemàtiques. Amb tot, les dades més recents assenyalen que encara hi ha desconfiança per part dels que intervenen en les transaccions telemàtiques i, en general, en les comunicacions que les noves tecnologies permeten a l'hora de transmetre informació, manca de confiança que constitueix un fre per al desenvolupament de la societat de la informació, en particular, l'Administració i el comerç electrònics.

Com a resposta a aquesta necessitat de conferir seguretat a les comunicacions per Internet sorgeix, entre altres, la signatura electrònica. La signatura electrònica constitueix un instrument capaç de permetre una comprovació de la procedència i de la integritat dels missatges intercanviats a través de xarxes de telecomunicacions, que ofereix les bases per evitar el rebuig, si s'adopten les mesures oportunes basant-se en dades electròniques.

Els subjectes que fan possible l'ús de la signatura electrònica són els denominats prestadors de serveis de certificació. Per a això expedeixen certificats electrònics, que són documents electrònics que relacionen les eines de signatura electrònica en poder de cada usuari amb la seva identitat personal, i d'aquesta manera el donen a conèixer en l'àmbit telemàtic com a signant.

La llei obliga els prestadors de serveis de certificació a efectuar una tutela i gestió permanent dels certificats electrònics que expedeixen. Els detalls d'aquesta gestió s'han de recollir en l'anomenada declaració de pràctiques de certificació, on s'especifiquen les condicions aplicables a la sol·licitud, l'expedició, l'ús, la suspensió i l'extinció de la vigència dels certificats electrònics. A més, aquests prestadors estan obligats a mantenir accessible un servei de consulta sobre l'estat de vigència dels certificats en què s'ha d'indicar de manera actualitzada si aquests estan vigents o si la seva vigència ha estat suspesa o extingida.

Així mateix, s'ha de destacar que la Llei defineix una classe particular de certificats electrònics denominats

certificats reconeguts, que són els certificats electrònics que s'han expedit complint requisits qualificats pel que fa al contingut, als procediments de comprovació de la identitat del signant i a la fiabilitat i les garanties de l'activitat de certificació electrònica.

Els certificats reconeguts constitueixen una peça fonamental de l'anomenada signatura electrònica reconeguda, que es defineix seguint les pautes que imposa la Directiva 1999/93/CE com la signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura. La llei atorga a la signatura electrònica reconeguda l'equivalència funcional amb la signatura manuscrita respecte de les dades consignades en forma electrònica.

D'altra banda, la Llei conté les garanties que han de complir els dispositius de creació de signatura perquè puguin ser considerats dispositius segurs i conformar així una signatura electrònica reconeguda.

La certificació tècnica dels dispositius segurs de creació de signatura electrònica es basa en el marc que estableixen la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i les seves disposicions de desplegament. Per a aquesta certificació s'utilitzen les normes tècniques publicades a aquests efectes en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees» o, excepcionalment, les aprovades pel Ministeri de Ciència i Tecnologia.

Adicionalment, la Llei estableix un marc d'obligacions aplicables als prestadors de serveis de certificació, en funció de si aquests emeten certificats reconeguts o no, i determina el seu règim de responsabilitat, tenint en compte els deures de diligència que incumbeixen als signants i als tercers destinataris de documents signats electrònicament.

III

Aquesta Llei es promulga per reforçar el marc jurídic existent i s'incorporen al seu text algunes novetats respecte del Reial decret llei 14/1999 que contribuiran a dinamitzar el mercat de la prestació de serveis de certificació.

Així, es revisa la terminologia, es modifica la sistemàtica i se simplifica el text per facilitar-ne la comprensió i dotar-lo d'una estructura més concorde amb la nostra tècnica legislativa.

Una de les novetats que la Llei ofereix respecte del Reial decret llei 14/1999 és la denominació com a signatura electrònica reconeguda de la signatura electrònica que s'equipara funcionalment a la signatura manuscrita. Es tracta simplement de la creació d'un concepte nou demanat pel sector, sense que això impliqui cap modificació dels requisits substantius que tant la Directiva 1999/93/CE com el mateix Reial decret llei 14/1999 exigien. Amb això s'aclareix que no n'hi ha prou amb la signatura electrònica avançada per a l'equiparació amb la signatura manuscrita; cal que la signatura electrònica avançada estigui basada en un certificat reconegut i hagi estat creada per un dispositiu segur de creació.

Així mateix, s'ha de destacar de manera particular l'eliminació del registre de prestadors de serveis de certificació, que ha donat pas a l'establiment d'un mer servei de difusió d'informació sobre els prestadors que operen al mercat, les certificacions de qualitat i les característiques dels productes i serveis de què disposen per dur a terme la seva activitat.

D'altra banda, la Llei modifica el concepte de certificació de prestadors de serveis de certificació per atorgar-li un grau de llibertat més gran i donar més protagonisme a la participació del sector privat en els sistemes de certificació i eliminant les presumpcions legals que hi estan associades, per adaptar-se de manera més

precisa al que estableix la Directiva. Així, s'afavoreix l'autoregulació de la indústria, de manera que sigui aquesta qui dissenyi i gestioni, d'acord amb les seves pròpies necessitats, sistemes voluntaris d'acreditació destinats a millorar els nivells tècnics i de qualitat en la prestació de serveis de certificació. El nou règim neix des del convenciment que els segells de qualitat són un instrument eficaç per convèncer els usuaris dels avantatges dels productes i serveis de certificació electrònica, i que és imprescindible facilitar i agilitar l'obtenció d'aquests símbols externs per als qui els ofereixen al públic. Si bé es recullen fidelment en la Llei els conceptes d'«acreditació» de prestadors de serveis de certificació i de «conformitat» dels dispositius segurs de creació de signatura electrònica que conté la Directiva, la terminologia s'ha adaptat a la més comunament emprada i coneguda recollida a la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Una altra modificació rellevant és que la Llei clarifica l'obligació de constitució d'una garantia econòmica per part dels prestadors de serveis de certificació que emetin certificats reconeguts, i estableix una quantia mínima única de tres milions d'euros i, a més, flexibiliza la combinació dels diferents instruments per constituir la garantia.

D'altra banda, ja que la prestació de serveis de certificació no està subjecta a autorització prèvia, és important destacar que la Llei reforça les capacitats d'inspecció i control del Ministeri de Ciència i Tecnologia, ja que assenyala que aquest departament pot ser assistit d'entitats independents i tècnicament qualificades per efectuar les tasques de supervisió i control sobre els prestadors de serveis de certificació.

També s'ha de destacar la regulació que la Llei conté respecte del document nacional d'identitat electrònic, que s'erigeix en un certificat electrònic reconegut cridat a generalitzar l'ús d'instruments segurs de comunicació electrònica capaços de conferir la mateixa integritat i autenticitat que la que actualment envolta les comunicacions a través de mitjans físics. La Llei es limita a fixar el marc normatiu bàsic del nou DNI electrònic i posa de manifest les seves dues notes més característiques —acredita la identitat del titular en qualsevol procediment administratiu i permet la signatura electrònica de documents—, i es remet a la normativa específica quant a les particularitats del seu règim jurídic.

Així mateix, una altra novetat és l'establiment en la Llei del règim aplicable a l'actuació de persones jurídiques com a signants, a l'efecte d'integrar aquestes entitats al tràfic telemàtic. Així es va més enllà del Reial decret llei de 1999, que només permetia a les persones jurídiques ser titulars de certificats electrònics en l'àmbit de la gestió dels tributs. Precisament, l'enorme expansió que han tingut aquests certificats en l'esmentat àmbit els últims anys, sense que això hagi representat cap augment de la litigiositat ni d'inseguretat jurídica en les transaccions, aconsellen la generalització de la titularitat de certificats per persones morals.

En tot cas, els certificats electrònics de persones jurídiques no alteren la legislació civil i mercantil quant a la figura del representant orgànic o voluntari i no substitueixen els certificats electrònics que s'expedeixen a persones físiques en què es reflecteixin aquestes relacions de representació.

Com a ressorts de seguretat jurídica, la Llei exigeix, d'una banda, una legitimació especial perquè les persones físiques sol·licitin l'expedició de certificats; d'altra banda, obliga els sol·licitants a responsabilitzar-se de la custòdia de les dades de creació de signatura electrònica associades a aquests certificats, tot això sense perjudici que puguin ser utilitzats per altres persones físiques vinculades a l'entitat. Finalment, pel que fa a tercers, limita l'ús d'aquests certificats als actes que integrin la relació entre la persona jurídica i les administracions públiques

i a les coses o serveis que constitueixen el gir o tràfic ordinari de l'entitat, sense perjudici dels possibles límits quantitatius o qualitatius que s'hi puguin afegir. Es tracta de conjugar el dinamisme que ha de presidir l'ús d'aquests certificats en el tràfic amb les necessàries dosis de prudència i seguretat per evitar que puguin néixer obligacions incontrolables davant tercers a causa d'un ús inadequat de les dades de creació de signatura. L'equilibri entre un principi i l'altre s'ha establert sobre les coses i els serveis que constitueixen el gir o tràfic ordinari de l'empresa de manera paral·lela a com el nostre més que centenari Codi de comerç regula la vinculació davant tercers dels actes de comerç realitzats pel factor de l'establiment.

Amb l'expressió «gir o tràfic ordinari» d'una entitat s'actualitza a un vocabulari més concorde amb els nostres dies el que en la legislació mercantil espanyola es denomina «establiment fabril o mercantil». Amb això es comprenen les transaccions efectuades immediatament o immediatament per a la realització del nucli d'activitat de l'entitat i les activitats de gestió o administratives necessàries per exercir-la, com ara la contractació de subministraments tangibles i intangibles o de serveis auxiliars. Finalment, s'ha de recalcar que, encara que el «gir o tràfic ordinari» sigui un terme encunyat pel dret mercantil, la regulació sobre els certificats de persones jurídiques no només s'aplica a les societats mercantils, sinó a qualsevol tipus de persona jurídica que vulgui fer ús de la signatura electrònica en la seva activitat.

Adicionalment, s'afegeix un règim especial per a l'expedició de certificats electrònics a entitats sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, únicament a l'efecte de la seva utilització en l'àmbit tributari, en els termes que estableix el Ministeri d'Hisenda.

D'altra banda, seguint la pauta marcada per la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, s'inclou dins de la modalitat de prova documental el suport en el qual consten les dades signades electrònicament, que dona més seguretat jurídica a l'ús de la signatura electrònica en sotmetre-la a les regles d'eficàcia en judici de la prova documental.

A més, s'ha de destacar que un altre aspecte nou de la Llei és l'acolliment explícit que s'efectua de les relacions de representació subjacents que poden existir en l'ús de la signatura electrònica. No hi ha dubte que l'institut de la representació està àmpliament generalitzat en el tràfic econòmic, d'aquí la conveniència de dotar de seguretat jurídica la imputació a l'esfera jurídica del representat en les declaracions que cursa el representant a través de la signatura electrònica. Per a això, s'estableix com a novetat que en l'expedició de certificats reconeguts que admetin entre els seus atributs relacions de representació, aquesta ha d'estar emparada en un document públic que acrediti fefaentment l'esmentada relació de representació així com la suficiència i la idoneïtat dels poders conferits al representant. Així mateix, es preveuen mecanismes per assegurar el manteniment de les facultats de representació durant tota la vigència del certificat reconegut.

Finalment, s'ha de destacar que la Llei permet que els prestadors de serveis de certificació, amb l'objectiu de millorar la confiança en els seus serveis, poden establir mecanismes de coordinació amb les dades que preceptivament hagin de constar als registres públics, en particular, mitjançant connexions telemàtiques, a l'efecte de verificar les dades que figuren als certificats en el moment d'expedir-los. Aquests mecanismes de coordinació també poden preveure la notificació telemàtica per part dels registres als prestadors de serveis de certificació de les variacions registrals posteriors.

IV

La Llei consta de 36 articles agrupats en sis títols, 10 disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol I conté els principis generals que delimiten els àmbits subjectiu i objectiu d'aplicació de la Llei, els efectes de la signatura electrònica i el règim d'ús davant les administracions públiques i d'accés a l'activitat de prestació de serveis de certificació.

El règim aplicable als certificats electrònics consta al títol II, que dedica el primer capítol a determinar qui poden ser els seus titulars i a regular les vicissituds que afecten la seva vigència. El capítol II regula els certificats reconeguts, i el tercer, el document nacional d'identitat electrònic.

El títol III regula l'activitat de prestació de serveis de certificació i estableix les obligacions a què estan subjectes els prestadors —distingint amb nitidesa les que només afecten els que expedeixen certificats reconeguts—, i el règim de responsabilitat aplicable.

El títol IV estableix els requisits que han de complir els dispositius de verificació i creació de signatura electrònica i el procediment que s'ha de seguir per obtenir segells de qualitat en l'activitat de prestació de serveis de certificació.

Els títols V i VI dediquen el seu contingut, respectivament, a fixar els règims de supervisió i sanció dels prestadors de serveis de certificació.

Finalment, tanquen el text les disposicions addicionals —que al·ludeixen als règims especials que són d'aplicació preferent—, les disposicions transitòries —que incorporen seguretat jurídica a l'activitat desplegada a l'empària de la normativa anterior—, la disposició derogatòria i les disposicions finals relatives al fonament constitucional, l'habilitació per al desplegament reglamentari i l'entrada en vigor.

Aquesta disposició ha estat sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques que preveuen la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 1998, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol de 1998, i el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la tramesa d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei regula la signatura electrònica, la seva eficàcia jurídica i la prestació de serveis de certificació.

2. Les disposicions que conté aquesta Llei no alteren les normes relatives a la subscripció, la formalització, la validesa i l'eficàcia dels contractes i qualssevol altres actes jurídics ni les relatives als documents en què uns i altres constin.

Article 2. *Prestadors de serveis de certificació subjectes a la Llei.*

1. Aquesta Llei s'aplica als prestadors de serveis de certificació establerts a Espanya i als serveis de certificació que els prestadors residents o domiciliats en un altre Estat ofereixin a través d'un establiment permanent situat a Espanya.

2. Es denomina prestador de serveis de certificació la persona física o jurídica que expedeix certificats electrònics o presta altres serveis en relació amb la signatura electrònica.

3. S'entén que un prestador de serveis de certificació està establert a Espanya quan la seva residència o domicili social estigui en territori espanyol, sempre que aquests coincideixin amb el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. Altrament, cal atèner-se al lloc on es dugui a terme la gestió o direcció esmentada.

4. Es considera que un prestador opera mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol quan hi tingui, de forma continuada o habitual, instal·lacions o llocs de treball en què dugui a terme tota o part de la seva activitat.

5. Es presumeix que un prestador de serveis de certificació està establert a Espanya quan l'esmentat prestador o alguna de les seves sucursals s'hagi inscrit al Registre Mercantil o en un altre registre públic espanyol en el qual sigui necessària la inscripció per adquirir personalitat jurídica.

La mera utilització de mitjans tecnològics situats a Espanya per a la prestació o l'accés al servei no implica, per si sola, l'establiment del prestador a Espanya.

Article 3. *Signatura electrònica i documents signats electrònicament.*

1. La signatura electrònica és el conjunt de dades en forma electrònica, consignades al costat d'altres o associades amb aquestes, que poden ser utilitzades com a mitjà d'identificació del signant.

2. La signatura electrònica avançada és la signatura electrònica que permet identificar el signant i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades signades, que està vinculada al signant de manera única i a les dades a les quals es refereix i que ha estat creada per mitjans que el signant pot mantenir sota el seu control exclusiu.

3. Es considera signatura electrònica reconeguda la signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura.

4. La signatura electrònica reconeguda té, respecte de les dades consignades en forma electrònica, el mateix valor que la signatura manuscrita en relació amb les dades consignades en paper.

5. Es considera document electrònic el redactat en suport electrònic que incorpori dades que estiguin signades electrònicament.

6. El document electrònic és suport de:

a) Documents públics, perquè estan signats electrònicament per funcionaris que tenen legalment atribuïda la facultat de donar fe pública, judicial, notarial o administrativa, sempre que actuïn en l'àmbit de les seves competències amb els requisits que exigeix la Llei en cada cas.

b) Documents expedits i signats electrònicament per funcionaris o empleats públics en l'exercici de les seves funcions públiques, d'acord amb la seva legislació específica.

c) Documents privats.

7. Els documents a què es refereix l'apartat anterior tenen el valor i l'eficàcia jurídica que correspon a la seva respectiva naturalesa, de conformitat amb la legislació que els és aplicable.

8. El suport en el qual estiguin les dades signades electrònicament és admissible com a prova documental en judici. Si s'impugna l'autenticitat de la signatura electrònica reconeguda, amb la qual s'hagin signat les dades incorporades al document electrònic, s'ha de comprovar que el prestador de serveis de certificació, que expedeix

els certificats electrònics, compleix tots els requisits que estableix la Llei pel que fa a la garantia dels serveis que presta en la comprovació de l'eficàcia de la signatura electrònica, i en especial, les obligacions de garantir la confidencialitat del procés així com l'autenticitat, la conservació i la integritat de la informació generada i la identitat dels signants. Si s'impugna l'autenticitat de la signatura electrònica avançada, amb la qual s'hagin signat les dades incorporades al document electrònic, cal atènyer-se al que estableix l'apartat 2 de l'article 326 de la Llei d'enjudiciament civil.

9. No s'han de negar efectes jurídics a una signatura electrònica que no compleixi els requisits de signatura electrònica reconeguda en relació amb les dades a les quals estigui associada pel mer fet de presentar-se en forma electrònica.

10. Als efectes del que disposa aquest article, quan una signatura electrònica s'utilitzi conformement a les condicions acordades per les parts per relacionar-se entre si, s'ha de tenir en compte el que aquestes hagin estipulat.

Article 4. Ús de la signatura electrònica en l'àmbit de les administracions públiques.

1. Aquesta Llei s'aplica a l'ús de la signatura electrònica al si de les administracions públiques, els seus organismes públics i les entitats que en depenen o que hi estan vinculades i en les relacions que mantinguin aquelles i aquests entre si o amb els particulars.

Les administracions públiques, per tal de salvaguardar les garanties de cada procediment, poden establir condicions addicionals a la utilització de la signatura electrònica en els procediments. Les condicions poden incloure, entre altres, la imposició de dates electròniques sobre els documents electrònics integrats a un expedient administratiu. S'entén per data electrònica el conjunt de dades en forma electrònica utilitzades com a mitjà per constatar el moment en què s'ha efectuat una actuació sobre altres dades electròniques a les quals estan associades.

2. Les condicions addicionals a les quals es refereix l'apartat anterior només poden fer referència a les característiques específiques de l'aplicació de què es tracti i han de garantir el compliment del que preveu l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Aquestes condicions han de ser objectives, proporcionades, transparents i no discriminatòries i no han d'obstaculitzar la prestació de serveis de certificació al ciutadà quan hi intervinguin diferents administracions públiques nacionals o de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Les normes que estableixin condicions generals addicionals per a l'ús de la signatura electrònica davant de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics i les entitats que en depenen o que hi estan vinculades s'han de dictar a proposta conjunta dels ministeris d'Administracions Públiques i de Ciència i Tecnologia i amb l'informe previ del Consell Superior d'Informàtica i per a l'impuls de l'Administració Electrònica.

4. La utilització de la signatura electrònica en les comunicacions que afecten la informació classificada, la seguretat pública o la defensa nacional es regeix per la seva normativa específica.

Article 5. Règim de prestació dels serveis de certificació.

1. La prestació de serveis de certificació no està subjecta a autorització prèvia i es du a terme en règim de lliure competència. No es poden establir restriccions

per als serveis de certificació que procedeixen d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

2. Els òrgans de defensa de la competència han de vetllar pel manteniment de condicions de competència efectiva en la prestació de serveis de certificació al públic mitjançant l'exercici de les funcions que tinguin legalment atribuïdes.

3. La prestació al públic de serveis de certificació per les administracions públiques, els seus organismes públics o les entitats que en depenen o que hi estan vinculades s'ha de dur a terme d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

TÍTOL II

Certificats electrònics

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 6. Concepte de certificat electrònic i de signant.

1. Un certificat electrònic és un document signat electrònicament per un prestador de serveis de certificació que vincula unes dades de verificació de signatura a un signant i confirma la seva identitat.

2. El signant és la persona que posseeix un dispositiu de creació de signatura i que actua en nom propi o en nom d'una persona física o jurídica a la qual representa.

Article 7. Certificats electrònics de persones jurídiques.

1. Poden sol·licitar certificats electrònics de persones jurídiques els seus administradors, representants legals i voluntaris amb poder validat a aquests efectes. Els certificats electrònics de persones jurídiques no poden afectar el règim de representació orgànica o voluntària que regula la legislació civil o mercantil aplicable a cada persona jurídica.

2. La custòdia de les dades de creació de signatura associades a cada certificat electrònic de persona jurídica és responsabilitat de la persona física sol·licitant, la identificació de la qual s'inclou al certificat electrònic.

3. Les dades de creació de signatura només poden ser utilitzades quan s'admeti en les relacions que mantingui la persona jurídica amb les administracions públiques o en la contractació de béns o serveis que siguin propis o concernents al seu gir o tràfic ordinari. Així mateix, la persona jurídica pot imposar límits addicionals, per raó de la quantia o de la matèria, per a l'ús de les dades esmentades que, en tot cas, han de figurar al certificat electrònic.

4. S'entenen fets per la persona jurídica els actes o contractes en què la seva signatura s'hagi emprat dins els límits que preveu l'apartat anterior.

Si la signatura s'utilitza transgredint els límits esmentats, la persona jurídica queda vinculada davant tercers només si els assumeix com a propis o s'han fet en interès seu. En cas contrari, els efectes dels actes esmentats recauen sobre la persona física responsable de la custòdia de les dades de creació de signatura, que pot repetir, si s'escau, contra qui les hagi utilitzat.

5. El que disposa aquest article no és aplicable als certificats que serveixin per verificar la signatura electrònica del prestador de serveis de certificació amb què signi els certificats electrònics que expedeixi.

6. El que disposa aquest article no és aplicable als certificats que s'expedixin a favor de les administracions públiques, que estan subjectes a la seva normativa específica.

Article 8. Extinció de la vigència dels certificats electrònics.

1. Són causes d'extinció de la vigència d'un certificat electrònic:

a) Expiració del període de validesa que figura al certificat.

b) Revocació formulada pel signant, la persona física o jurídica representada per aquest, un tercer autoritzat o la persona física sol·licitant d'un certificat electrònic de persona jurídica.

c) Violació o posada en perill del secret de les dades de creació de signatura del signant o del prestador de serveis de certificació o utilització indeguda d'aquestes dades per un tercer.

d) Resolució judicial o administrativa que ho ordeni.

e) Mort o extinció de la personalitat jurídica del signant; mort o extinció de la personalitat jurídica del representat; incapacitat sobrevinguda, total o parcial, del signant o del seu representat; acabament de la representació; dissolució de la persona jurídica representada o alteració de les condicions de custòdia o ús de les dades de creació de signatura que estiguin reflectides als certificats expedits a una persona jurídica.

f) Cessament en l'activitat del prestador de serveis de certificació llevat que, amb el consentiment exprés previ del signant, la gestió dels certificats electrònics expedits per aquell siguin transferits a un altre prestador de serveis de certificació.

g) Alteració de les dades aportades per obtenir el certificat o modificació de les circumstàncies verificades per expedir el certificat, com ara les relatives al càrrec o a les facultats de representació, de manera que aquest ja no sigui conforme a la realitat.

h) Qualsevol altra causa lícita prevista a la declaració de pràctiques de certificació.

2. El període de validesa dels certificats electrònics ha de ser adequat a les característiques i la tecnologia emprada per generar les dades de creació de signatura. En el cas dels certificats reconeguts, aquest període no pot ser superior a quatre anys.

3. L'extinció de la vigència d'un certificat electrònic té efectes davant tercers, en els casos d'expiració del seu període de validesa, des que es produeixi aquesta circumstància i, en els altres casos, des que la indicació de l'extinció s'inclougui al servei de consulta sobre la vigència dels certificats del prestador de serveis de certificació.

Article 9. Suspensió de la vigència dels certificats electrònics.

1. Els prestadors de serveis de certificació han de suspendre la vigència dels certificats electrònics expedits si es dona alguna de les causes següents:

a) Sol·licitud del signant, la persona física o jurídica representada per aquest, un tercer autoritzat o la persona física sol·licitant d'un certificat electrònic de persona jurídica.

b) Resolució judicial o administrativa que ho ordeni.

c) L'existència de dubtes fundats sobre la concurrència de les causes d'extinció de la vigència dels certificats que preveuen els paràgrafs c) i g) de l'article 8.1.

d) Qualsevol altra causa lícita prevista a la declaració de pràctiques de certificació.

2. La suspensió de la vigència d'un certificat electrònic té efectes des que s'inclougui al servei de consulta sobre la vigència dels certificats del prestador de serveis de certificació.

Article 10. Disposicions comunes a l'extinció i la suspensió de la vigència de certificats electrònics.

1. El prestador de serveis de certificació ha de fer constar immediatament, de manera clara i indubtable, l'extinció o la suspensió de la vigència dels certificats electrònics al servei de consulta sobre la vigència dels certificats quan tingui coneixement fundat de qualsevol dels fets determinants de l'extinció o la suspensió de la vigència.

2. El prestador de serveis de certificació ha d'informar el signant sobre aquesta circumstància de manera prèvia o simultània a l'extinció o la suspensió de la vigència del certificat electrònic, i ha d'especificar els motius i la data i l'hora en què el certificat quedarà sense efecte. En els casos de suspensió, també n'ha d'indicar la durada màxima; la vigència del certificat s'extingeix si transcorre el termini esmentat i no s'ha aixecat la suspensió.

3. L'extinció o la suspensió de la vigència d'un certificat electrònic no té efectes retroactius.

4. L'extinció o la suspensió de la vigència d'un certificat electrònic s'ha de mantenir accessible al servei de consulta sobre la vigència dels certificats almenys fins a la data en què hagi finalitzat el seu període inicial de validesa.

CAPÍTOL II

Certificats reconeguts

Article 11. Concepte i contingut dels certificats reconeguts.

1. Són certificats reconeguts els certificats electrònics expedits per un prestador de serveis de certificació que compleixi els requisits que estableix aquesta Llei quant a la comprovació de la identitat i altres circumstàncies dels sol·licitants i a la fiabilitat i les garanties dels serveis de certificació que prestin.

2. Els certificats reconeguts han d'incloure, almenys, les dades següents:

a) La indicació que s'expedeixen com a tals.

b) El codi identificatiu únic del certificat.

c) La identificació del prestador de serveis de certificació que expedeix el certificat i el seu domicili.

d) La signatura electrònica avançada del prestador de serveis de certificació que expedeix el certificat.

e) La identificació del signant, en el cas de persones físiques, pel seu nom i cognoms i el seu número de document nacional d'identitat o a través d'un pseudònim que consti com a tal de manera inequívoca i, en el cas de persones jurídiques, per la seva denominació o raó social i el seu codi d'identificació fiscal.

f) Les dades de verificació de signatura que corresponguin a les dades de creació de signatura que estiguin sota el control del signant.

g) El començament i el final del període de validesa del certificat.

h) Els límits d'ús del certificat, si s'estableixen.

i) Els límits del valor de les transaccions per a les quals es pot utilitzar el certificat, si s'estableixen.

3. Els certificats reconeguts també poden contenir qualsevol altra circumstància o atribut específic del signant en cas que sigui significatiu en funció de la finalitat pròpia del certificat i sempre que aquell ho sol·liciti.

4. Si els certificats reconeguts admeten una relació de representació han d'incloure una indicació del document públic que acrediti de forma fefaent les facultats del signant per actuar en nom de la persona o entitat

a la qual representi i, en cas que sigui obligatòria la inscripció, de les dades registrals, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 13.

Article 12. Obligacions prèvies a l'expedició de certificats reconeguts.

Abans d'expedir un certificat reconegut, els prestadors de serveis de certificació han de complir les obligacions següents:

a) Comprovar la identitat i les circumstàncies personals dels sol·licitants de certificats d'acord amb el que disposa l'article següent.

b) Verificar que la informació que conté el certificat és exacta i que inclou tota la informació prescrita per a un certificat reconegut.

c) Assegurar-se que el signant està en possessió de les dades de creació de signatura corresponents a les de verificació que consten al certificat.

d) Garantir la complementarietat de les dades de creació i verificació de signatura, sempre que tant les unes com les altres siguin generades pel prestador de serveis de certificació.

Article 13. Comprovació de la identitat i altres circumstàncies personals dels sol·licitants d'un certificat reconegut.

1. La identificació de la persona física que sol·liciti un certificat reconegut exigeix la personació davant els encarregats de verificar-la i s'ha d'acreditar mitjançant el document nacional d'identitat, passaport o altres mitjans admesos en dret. Es pot prescindir de la personació si la seva signatura a la sol·licitud d'expedició d'un certificat reconegut ha estat legitimada en presència notarial.

El règim de personació en la sol·licitud de certificats que s'expedeixin prèvia identificació del sol·licitant davant les administracions públiques es regeix pel que estableix la normativa administrativa.

2. En el cas de certificats reconeguts de persones jurídiques, els prestadors de serveis de certificació han de comprovar, a més, les dades relatives a la constitució i la personalitat jurídica i a l'extensió i vigència de les facultats de representació del sol·licitant, o bé mitjançant consulta al registre públic on estiguin inscrits els documents de constitució i d'apoderament, o bé mitjançant els documents públics que serveixin per acreditar els aspectes esmentats de manera fefaent, quan no siguin d'inscripció obligatòria.

3. Si els certificats reconeguts reflecteixen una relació de representació voluntària, els prestadors de serveis de certificació han de comprovar les dades relatives a la personalitat jurídica del representat i a l'extensió i vigència de les facultats del representant, o bé mitjançant consulta al registre públic on estiguin inscrites, o bé mitjançant els documents públics que serveixin per acreditar els aspectes esmentats de manera fefaent, quan no siguin d'inscripció obligatòria. Si els certificats reconeguts admeten altres supòsits de representació, els prestadors de serveis de certificació han d'exigir l'acreditació de les circumstàncies en què es fonamentin, en la mateixa forma prevista anteriorment.

Quan el certificat reconegut contingui altres circumstàncies personals o atributs del sol·licitant, com ara la seva condició de titular d'un càrrec públic, la seva pertinença a un col·legi professional o la seva titulació, aquestes s'han de comprovar mitjançant els documents oficials

que les acreditin, de conformitat amb la seva normativa específica.

4. El que disposen els apartats anteriors pot no ser exigible en els casos següents:

a) Quan la identitat o altres circumstàncies permanents dels sol·licitants dels certificats ja constin al prestador de serveis de certificació en virtut d'una relació preexistent, en la qual, per identificar l'interessat, s'hagin emprat els mitjans assenyalats en aquest article i el període de temps transcorregut des de la identificació sigui menor de cinc anys.

b) Quan per sol·licitar un certificat se n'utilitzi un altre de vigent per a l'expedició del qual s'hagi identificat el signant en la forma que prescriu aquest article i al prestador de serveis de certificació li consti que el període de temps transcorregut des de la identificació és menor de cinc anys.

5. Els prestadors de serveis de certificació poden efectuar les actuacions de comprovació que preveu aquest article per si mateixos o per mitjà d'altres persones físiques o jurídiques, públiques o privades, i n'és responsable, en tot cas, el prestador de serveis de certificació.

Article 14. Equivalència internacional de certificats reconeguts.

Els certificats electrònics que els prestadors de serveis de certificació establerts en un Estat que no sigui membre de l'Espai Econòmic Europeu expedeixin al públic com a certificats reconeguts d'acord amb la legislació aplicable en el dit Estat es consideren equivalents als expedits pels establerts a Espanya, sempre que es compleixi alguna de les condicions següents:

a) Que el prestador de serveis de certificació compleixi els requisits que estableix la normativa comunitària sobre signatura electrònica per a l'expedició de certificats reconeguts i hagi estat certificat de conformitat amb un sistema voluntari de certificació establert en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

b) Que el certificat estigui garantit per un prestador de serveis de certificació establert a l'Espai Econòmic Europeu que compleixi els requisits que estableix la normativa comunitària sobre signatura electrònica per a l'expedició de certificats reconeguts.

c) Que el certificat o el prestador de serveis de certificació estiguin reconeguts en virtut d'un acord bilateral o multilateral entre la Comunitat Europea i països tercers o organitzacions internacionals.

CAPÍTOL III

El document nacional d'identitat electrònic

Article 15. Document nacional d'identitat electrònic.

1. El document nacional d'identitat electrònic és el document nacional d'identitat que acredita electrònicament la identitat personal del titular i permet la signatura electrònica de documents.

2. Totes les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de reconèixer l'eficàcia del document nacional d'identitat electrònic per acreditar la identitat i les altres dades personals del titular que hi constin, i per acreditar la identitat del signant i la integritat dels documents signats amb els dispositius de signatura electrònica que hi estan inclosos.

Article 16. *Requisits i característiques del document nacional d'identitat electrònic.*

1. Els òrgans competents del Ministeri de l'Interior per a l'expedició del document nacional d'identitat electrònic han de complir les obligacions que aquesta Llei imposa als prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats reconeguts, a excepció de la relativa a la constitució de la garantia a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 20.

2. L'Administració General de l'Estat, en la mesura que sigui possible, ha d'emprar sistemes que garanteixin la compatibilitat dels instruments de signatura electrònica inclosos al document nacional d'identitat electrònic amb els diferents dispositius i productes de signatura electrònica generalment acceptats.

TÍTOL III

Prestació de serveis de certificació

CAPÍTOL I

Obligacions

Article 17. *Protecció de les dades personals.*

1. El tractament de les dades personals que necessitin els prestadors de serveis de certificació per exercir la seva activitat i els òrgans administratius per exercir les funcions que atribueix aquesta Llei s'ha de subjectar al que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament.

2. Per a l'expedició de certificats electrònics al públic, els prestadors de serveis de certificació poden demanar únicament dades personals directament dels signants o previ el consentiment exprés d'aquests.

Les dades requerides han de ser exclusivament les necessàries per a l'expedició i el manteniment del certificat electrònic i la prestació d'altres serveis en relació amb la signatura electrònica, i no es poden tractar amb finalitats diferents sense el consentiment exprés del signant.

3. Els prestadors de serveis de certificació que consignin un pseudònim al certificat electrònic a sol·licitud del signant han de constatar la seva verdadera identitat i conservar la documentació que l'acrediti.

Els prestadors de serveis de certificació estan obligats a revelar la identitat dels signants quan ho sol·licitin els òrgans judicials en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes i en els altres supòsits que preveu l'article 11.2 de la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal en què així es requereixi.

4. En qualsevol cas, els prestadors de serveis de certificació no han d'incloure als certificats electrònics que expedixin les dades a què fa referència l'article 7 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 18. *Obligacions dels prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats electrònics.*

Els prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats electrònics han de complir les obligacions següents:

a) No emmagatzemar ni copiar les dades de creació de signatura de la persona a la qual hagin prestat els seus serveis.

b) Proporcionar al sol·licitant abans d'expedir el certificat la informació mínima següent, que s'ha de transmetre de forma gratuïta, per escrit o per via electrònica:

1r Les obligacions del signant, la forma en la qual s'han de custodiar les dades de creació de signatura, el procediment que s'ha de seguir per comunicar la pèrdua o possible utilització indeguda de les dades i determinats dispositius de creació i de verificació de signatura electrònica que siguin compatibles amb les dades de signatura i amb el certificat expedit.

2n Els mecanismes per garantir la fiabilitat de la signatura electrònica d'un document al llarg del temps.

3r El mètode utilitzat pel prestador per comprovar la identitat del signant o altres dades que constin al certificat.

4t Les condicions precises d'utilització del certificat, els seus possibles límits d'ús i la forma en la qual el prestador garanteix la seva responsabilitat patrimonial.

5è Les certificacions que hagi obtingut, si s'escau, el prestador de serveis de certificació i els procediments aplicables per a la resolució extrajudicial dels conflictes que puguin sorgir per l'exercici de la seva activitat.

6è Les altres informacions contingudes a la declaració de pràctiques de certificació.

La informació damunt esmentada que sigui rellevant per a tercers afectats pels certificats ha d'estar disponible a instància d'aquests.

c) Mantenir un directori actualitzat de certificats en el qual s'han d'indicar els certificats expedits i si estan vigents o si la seva vigència ha estat suspesa o extingida. La integritat del directori s'ha de protegir mitjançant la utilització dels mecanismes de seguretat adequats.

d) Garantir la disponibilitat d'un servei de consulta sobre la vigència dels certificats ràpid i segur.

Article 19. *Declaració de pràctiques de certificació.*

1. Tots els prestadors de serveis de certificació han de formular una declaració de pràctiques de certificació en la qual han de detallar, en el marc d'aquesta Llei i de les seves disposicions de desplegament, les obligacions que es comprometen a complir en relació amb la gestió de les dades de creació i verificació de signatura i dels certificats electrònics, les condicions aplicables a la sol·licitud, expedició, ús, suspensió i extinció de la vigència dels certificats, les mesures de seguretat tècniques i organitzatives, els perfils i els mecanismes d'informació sobre la vigència dels certificats i, si s'escau, l'existència de procediments de coordinació amb els registres públics corresponents que permetin l'intercanvi d'informació de manera immediata sobre la vigència dels poders indicats als certificats i que hagin de figurar preceptivament inscrits en aquests registres.

2. La declaració de pràctiques de certificació de cada prestador ha d'estar disponible al públic de manera fàcilment accessible, almenys per via electrònica i de forma gratuïta.

3. La declaració de pràctiques de certificació té la consideració de document de seguretat als efectes que preveu la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal i ha de contenir tots els requisits que exigeix per a aquest document la legislació esmentada.

Article 20. *Obligacions dels prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats reconeguts.*

1. A més de les obligacions establertes en aquest capítol, els prestadors de serveis de certificació que expe-

deixin certificats reconeguts han de complir les obligacions següents:

a) Demostrar la fiabilitat necessària per prestar serveis de certificació.

b) Garantir que es pugui determinar amb precisió la data i l'hora en què es va expedir un certificat o es va extingir o suspendre la seva vigència.

c) Ocupar personal amb la qualificació, els coneixements i l'experiència necessaris per a la prestació dels serveis de certificació oferts i els procediments de seguretat i de gestió adequats en l'àmbit de la signatura electrònica.

d) Utilitzar sistemes i productes fiables que estiguin protegits contra tota alteració i que garanteixin la seguretat tècnica i, si s'escau, criptogràfica dels processos de certificació als quals serveixen de suport.

e) Prendre mesures contra la falsificació de certificats i, en el cas que el prestador de serveis de certificació generi dades de creació de signatura, garantir-ne la confidencialitat durant el procés de generació i el lliurament per un procediment segur al signant.

f) Conservar registrada per qualsevol mitjà segur tota la informació i documentació relativa a un certificat reconegut i les declaracions de pràctiques de certificació vigents en cada moment, almenys durant 15 anys comptats des del moment de l'expedició, de manera que es puguin verificar les signatures efectuades amb aquest.

g) Utilitzar sistemes fiables per emmagatzemar certificats reconeguts que permetin comprovar la seva autenticitat i impedir que persones no autoritzades alterin les dades, restringeixin la seva accessibilitat en els casos o a les persones que el signant hagi indicat i permetin detectar qualsevol canvi que afecti aquestes condicions de seguretat.

2. Els prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats reconeguts han de constituir una assegurança de responsabilitat civil per un import d'almenys 3.000.000 d'euros per respondre al risc de la responsabilitat pels danys i perjudicis que pugui ocasionar l'ús dels certificats que expedeixen.

Aquesta garantia pot ser substituïda totalment o parcialment per una garantia mitjançant aval bancari o assegurança de caució, de manera que la suma de les quantitats assegurades sigui com a mínim de 3.000.000 d'euros.

Les quanties i els mitjans d'assegurament i garantia establerts en els dos paràgrafs anteriors poden ser modificats mitjançant un reial decret.

Article 21. Cessament de l'activitat d'un prestador de serveis de certificació.

1. El prestador de serveis de certificació que cessi en la seva activitat ho ha de comunicar als signants que utilitzin els certificats electrònics que hagi expedit així com als sol·licitants de certificats expedits a favor de persones jurídiques; i pot transferir, amb el seu consentiment exprés, la gestió dels que continuïn sent vàlids en la data en què la cessació es produeixi a un altre prestador de serveis de certificació que els assumeixi o, en cas contrari, extingir la seva vigència. Aquesta comunicació s'ha de dur a terme amb una antelació mínima de dos mesos a la cessació efectiva de l'activitat i ha d'informar, si s'escau, sobre les característiques del prestador al qual es proposa la transferència de la gestió dels certificats.

2. El prestador de serveis de certificació que expedeix certificats electrònics al públic ha de comunicar al Ministeri de Ciència i Tecnologia, amb l'antelació indicada a l'apartat anterior, la cessació de la seva activitat i la destinació que donarà als certificats, i ha d'especificar, si s'escau, si transfereix la gestió i a qui o si extingeix la seva vigència.

Igualment, ha de comunicar qualsevol altra circumstància rellevant que pugui impedir la continuació de la seva activitat. En especial, ha de comunicar, quan en tingui coneixement, l'obertura de qualsevol procés concursal que se segueixi contra ell.

3. Els prestadors de serveis de certificació han de trametre al Ministeri de Ciència i Tecnologia amb caràcter previ a la cessació definitiva de la seva activitat la informació relativa als certificats electrònics la vigència dels quals hagi estat extingida perquè aquest es faci càrrec de la seva custòdia als efectes del que preveu l'article 20.1.f). Aquest Ministeri ha de mantenir accessible al públic un servei de consulta específic on consti una indicació sobre els esmentats certificats durant un període que consideri suficient en funció de les consultes efectuades a aquest.

CAPÍTOL II

Responsabilitat

Article 22. Responsabilitat dels prestadors de serveis de certificació.

1. Els prestadors de serveis de certificació han de respondre pels danys i perjudicis que causin a qualsevol persona en l'exercici de la seva activitat quan incompleixin les obligacions que els imposa aquesta Llei.

La responsabilitat del prestador de serveis de certificació que regula aquesta Llei és exigible d'acord amb les normes generals sobre la culpa contractual o extracontractual, segons escaigui, si bé correspon al prestador de serveis de certificació demostrar que va actuar amb la diligència professional que li és exigible.

2. Si el prestador de serveis de certificació no compleix les obligacions assenyalades als paràgrafs b) al d) de l'article 12 en garantir un certificat electrònic expedit per un prestador de serveis de certificació establert en un Estat no pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu, és responsable pels danys i perjudicis causats per l'ús d'aquest certificat.

3. De manera particular, el prestador de serveis de certificació ha de respondre dels perjudicis que es causin al signant o a tercers de bona fe per la falta o el retard en la inclusió al servei de consulta sobre la vigència dels certificats de l'extinció o suspensió de la vigència del certificat electrònic.

4. Els prestadors de serveis de certificació han d'assumir tota la responsabilitat davant tercers per l'actuació de les persones en les quals deleguin l'execució d'alguna o algunes de les funcions necessàries per prestar serveis de certificació.

5. La regulació que conté aquesta Llei sobre la responsabilitat del prestador de serveis de certificació s'entén sense perjudici del que estableix la legislació sobre clàusules abusives en contractes fets amb consumidors.

Article 23. Limitacions de responsabilitat dels prestadors de serveis de certificació.

1. El prestador de serveis de certificació no és responsable dels danys i perjudicis ocasionats al signant

o tercers de bona fe, si el signant incorre en algun dels supòsits següents:

a) No haver proporcionat al prestador de serveis de certificació informació veraç, completa i exacta sobre les dades que hagin de constar al certificat electrònic o que siguin necessàries per expedir-lo o per extingir-ne o suspendre'n la vigència, quan la seva inexactitud no hagi pogut ser detectada pel prestador de serveis de certificació.

b) La falta de comunicació sense demora al prestador de serveis de certificació de qualsevol modificació de les circumstàncies reflectides al certificat electrònic.

c) Negligència en la conservació de les seves dades de creació de signatura, en l'assegurament de la seva confidencialitat i en la protecció de tot accés o revelació.

d) No sol·licitar la suspensió o revocació del certificat electrònic en cas de dubte quant al manteniment de la confidencialitat de les seves dades de creació de signatura.

e) Utilitzar les dades de creació de signatura quan hagi expirat el període de validesa del certificat electrònic o el prestador de serveis de certificació li notifiqui l'extinció o suspensió de la seva vigència.

f) Superar els límits que figurin al certificat electrònic quant als possibles usos i a l'import individualitzat de les transaccions que es puguin realitzar amb aquest o no utilitzar-lo d'acord amb les condicions establertes i comunicades al signant pel prestador de serveis de certificació.

2. En el cas dels certificats electrònics que recullen un poder de representació del signant, tant aquest com la persona o entitat representada, quan aquesta tingui coneixement de l'existència del certificat, estan obligats a sol·licitar la revocació o suspensió de la vigència del certificat en els termes que preveu aquesta Llei.

3. Quan el signant és una persona jurídica, el sol·licitant del certificat electrònic assumeix les obligacions indicades a l'apartat 1.

4. El prestador de serveis de certificació tampoc no és responsable pels danys i perjudicis ocasionats al signant o a tercers de bona fe si el destinatari dels documents signats electrònicament actua de forma negligent. S'entén, en particular, que el destinatari actua de forma negligent en els casos següents:

a) Quan no comprovi i tingui en compte les restriccions que figurin al certificat electrònic quant als seus possibles usos i a l'import individualitzat de les transaccions que es puguin realitzar amb aquest.

b) Quan no tingui en compte la suspensió o pèrdua de vigència del certificat electrònic publicada al servei de consulta sobre la vigència dels certificats o quan no verifiqui la signatura electrònica.

5. El prestador de serveis de certificació no és responsable dels danys i perjudicis ocasionats al signant o tercers de bona fe per la inexactitud de les dades que constin al certificat electrònic, si aquestes li han estat acreditades mitjançant un document públic. En cas que aquestes dades hagin de figurar inscrites en un registre públic, el prestador de serveis de certificació les ha de comprovar al registre esmentat en el moment immediatament anterior a l'expedició del certificat, i pot emprar, si s'escau, mitjans telemàtics.

6. L'exempció de responsabilitat davant tercers obliga el prestador de serveis de certificació a provar que va actuar en tot cas amb la diligència deguda.

TÍTOL IV

Dispositius de signatura electrònica i sistemes de certificació de prestadors de serveis de certificació i de dispositius de signatura electrònica

CAPÍTOL I

Dispositius de signatura electrònica

Article 24. *Dispositius de creació de signatura electrònica.*

1. Les dades de creació de signatura són les dades úniques, com ara codis o claus criptogràfiques privades, que el signant utilitza per crear la signatura electrònica.

2. Un dispositiu de creació de signatura és un programa o sistema informàtic que serveix per aplicar les dades de creació de signatura.

3. Un dispositiu segur de creació de signatura és un dispositiu de creació de signatura que ofereix, almenys, les garanties següents:

a) Que les dades utilitzades per generar signatura es poden produir només una vegada i assegura raonablement el seu secret.

b) Que existeix una seguretat raonable del fet que les dades utilitzades per generar signatura no poden ser derivades de les de verificació de signatura o de la mateixa signatura i del fet que la signatura està protegida contra la falsificació amb la tecnologia existent en cada moment.

c) Que les dades de creació de signatura poden ser protegides de forma fiable pel signant contra la seva utilització per tercers.

d) Que el dispositiu utilitzat no altera les dades o el document que s'hagi de signar ni impedeix que aquest es mostri al signant abans del procés de signatura.

Article 25. *Dispositius de verificació de signatura electrònica.*

1. Les dades de verificació de signatura són les dades, com ara codis o claus criptogràfiques públiques, que s'utilitzen per verificar la signatura electrònica.

2. Un dispositiu de verificació de signatura és un programa o sistema informàtic que serveix per aplicar les dades de verificació de signatura.

3. Els dispositius de verificació de signatura electrònica han de garantir, sempre que sigui tècnicament possible, que el procés de verificació d'una signatura electrònica satisfaci, almenys, els requisits següents:

a) Que les dades utilitzades per verificar la signatura corresponguin a les dades mostrades a la persona que verifica la signatura.

b) Que la signatura es verifiqui de forma fiable i el resultat d'aquesta verificació es presenti correctament.

c) Que la persona que verifica la signatura electrònica pugui, en cas necessari, establir de forma fiable el contingut de les dades signades i detectar si han estat modificades.

d) Que es mostrin correctament tant la identitat del signant o, si s'escau, consti clarament la utilització d'un pseudònim, com el resultat de la verificació.

e) Que es verifiquin de forma fiable l'autenticitat i la validesa del certificat electrònic corresponent.

f) Que es pugui detectar qualsevol canvi relatiu a la seva seguretat.

4. Així mateix, les dades referents a la verificació de la signatura, com ara el moment en què aquesta

es produeix o una constatació de la validesa del certificat electrònic en aquell moment, poden ser emmagatzemats per la persona que verifica la signatura electrònica o per tercers de confiança.

CAPÍTOL II

Certificació de prestadors de serveis de certificació i de dispositius de creació de signatura electrònica

Article 26. *Certificació de prestadors de serveis de certificació.*

1. La certificació d'un prestador de serveis de certificació és el procediment voluntari pel qual una entitat qualificada pública o privada emet una declaració a favor d'un prestador de serveis de certificació, que implica un reconeixement del compliment de requisits específics en la prestació dels serveis que s'ofereixen al públic.

2. La certificació d'un prestador de serveis de certificació la pot sol·licitar aquest i la poden dur a terme, entre altres, entitats de certificació reconegudes per una entitat d'acreditació designada d'acord amb el que disposen la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i les seves disposicions de desplegament.

3. En els procediments de certificació es poden fer servir normes tècniques o altres criteris de certificació adequats. En cas que es facin servir normes tècniques, s'han d'emprar preferentment les que gaudeixin d'ampli reconeixement aprovades per organismes de normalització europeus i, si no, altres normes internacionals o espanyoles.

4. La certificació d'un prestador de serveis de certificació no és necessària per reconèixer eficàcia jurídica a una signatura electrònica.

Article 27. *Certificació de dispositius segurs de creació de signatura electrònica.*

1. La certificació de dispositius segurs de creació de signatura electrònica és el procediment pel qual es comprova que un dispositiu compleix els requisits que estableix aquesta Llei per a la seva consideració com a dispositiu segur de creació de signatura.

2. Poden sol·licitar la certificació els fabricants o importadors de dispositius de creació de signatura i l'han de dur a terme les entitats de certificació reconegudes per una entitat d'acreditació designada d'acord amb el que disposen la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i les seves disposicions de desplegament.

3. En els procediments de certificació s'han d'utilitzar les normes tècniques els números de referència de les quals hagin estat publicats en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i, excepcionalment, les aprovades pel Ministeri de Ciència i Tecnologia que es publiquen a l'adreça d'Internet d'aquest Ministeri.

4. Els certificats de conformitat dels dispositius segurs de creació de signatura han de ser modificats o, si s'escau, revocats quan es deixin de complir les condicions establertes per obtenir-los.

Els organismes de certificació han d'assegurar la difusió de les decisions de revocació de certificats de dispositius de creació de signatura.

Article 28. *Reconeixement de la conformitat amb la normativa aplicable als productes de signatura electrònica.*

1. Es presumeix que els productes de signatura electrònica esmentats al paràgraf d) de l'apartat 1 de l'arti-

cle 20 i a l'apartat 3 de l'article 24 són conformes als requisits previstos en els dits articles si s'ajusten a les normes tècniques corresponents els números de referència de les quals hagin estat publicats en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

2. Es reconeix eficàcia als certificats de conformitat sobre dispositius segurs de creació de signatura que hagin estat atorgats pels organismes designats per a això en qualsevol Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

TÍTOL V

Supervisió i control

Article 29. *Supervisió i control.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de controlar el compliment pels prestadors de serveis de certificació que expedeixen al públic certificats electrònics de les obligacions que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament. Així mateix, ha de supervisar el funcionament del sistema i dels organismes de certificació de dispositius segurs de creació de signatura electrònica.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de fer les actuacions inspectores que siguin necessàries per exercir la seva funció de control.

Els funcionaris adscrits al Ministeri de Ciència i Tecnologia que duguin a terme la inspecció a què es refereix l'apartat anterior tenen la consideració d'autoritat pública en l'acompliment de les seves cometes.

3. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot acordar les mesures apropiades per al compliment d'aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

4. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot recórrer a entitats independents i tècnicament qualificades perquè l'assisteixin en les tasques de supervisió i control sobre els prestadors de serveis de certificació que li assigna aquesta Llei.

Article 30. *Deure d'informació i col·laboració.*

1. Els prestadors de serveis de certificació, l'entitat independent d'acreditació i els organismes de certificació tenen l'obligació de facilitar al Ministeri de Ciència i Tecnologia tota la informació i col·laboració necessàries per a l'exercici de les seves funcions.

En particular, han de permetre als seus agents o al personal inspector l'accés a les seves instal·lacions i la consulta de qualsevol documentació rellevant per a la inspecció de què es tracti, i és aplicable, si s'escau, el que disposa l'article 8.5 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. En les seves inspeccions poden anar acompanyats d'experts o perits en les matèries sobre les quals versin aquelles.

2. Els prestadors de serveis de certificació han de comunicar al Ministeri de Ciència i Tecnologia l'inici de la seva activitat, les seves dades d'identificació, inclosa la identificació fiscal i registral, si s'escau, les dades que permetin establir comunicació amb el prestador, inclosos el nom de domini d'Internet, les dades d'atenció al públic, les característiques dels serveis que prestaran, les certificacions obtingudes per als seus serveis i les certificacions dels dispositius que utilitzin. Aquesta informació ha de ser convenientment actualitzada pels prestadors i s'ha de publicar a l'adreça d'Internet del Ministeri esmentat amb la finalitat d'atorgar-li la màxima difusió i coneixement.

3. Quan, com a conseqüència d'una actuació inspectora, es tingui coneixement de fets que puguin ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, se n'ha de donar compte als òrgans o organismes competents per a la seva supervisió i sanció.

TÍTOL VI

Infraccions i sancions

Article 31. *Infraccions.*

1. Les infraccions dels preceptes d'aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment d'alguna de les obligacions que estableixen els articles 18 i 20 en l'expedició de certificats reconeguts, sempre que s'hagin causat danys greus als usuaris o la seguretat dels serveis de certificació s'hagi vist greument afectada.

El que disposa aquest apartat no és aplicable respecte a l'incompliment de l'obligació de constituir la garantia econòmica que preveu l'apartat 2 de l'article 20.

b) L'expedició de certificats reconeguts sense realitzar totes les comprovacions prèvies assenyalades a l'article 12, quan això afecti la majoria dels certificats reconeguts expedits durant els tres anys anteriors a l'inici del procediment sancionador o des de l'inici de l'activitat del prestador si aquest període és inferior.

3. Són infraccions greus:

a) L'incompliment d'alguna de les obligacions que estableixen els articles 18 i 20 en l'expedició de certificats reconeguts, excepte de l'obligació de constituir la garantia que preveu l'apartat 2 de l'article 20, quan no constitueixi infracció molt greu.

b) La falta de constitució pels prestadors que expedixin certificats reconeguts de la garantia econòmica que preveu l'apartat 2 de l'article 20.

c) L'expedició de certificats reconeguts sense realitzar totes les comprovacions prèvies indicades a l'article 12, en els casos en què no constitueixi infracció molt greu.

d) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que no expedixin certificats reconeguts de les obligacions assenyalades a l'article 18, si s'han causat danys greus als usuaris o la seguretat dels serveis de certificació s'ha vist greument afectada.

e) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació de les obligacions que estableix l'article 21 respecte a la cessació d'activitat o la producció de circumstàncies que impedeixin continuar la seva activitat, quan no siguin sancionables de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

f) La resistència, l'obstrucció, l'excusa o la negativa injustificada a l'actuació inspectora dels òrgans facultats per dur-la a terme d'acord amb aquesta Llei i la falta o presentació deficient de la informació sol·licitada per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia en la seva funció d'inspecció i control.

g) L'incompliment de les resolucions dictades pel Ministeri de Ciència i Tecnologia per assegurar que el prestador de serveis de certificació s'ajusti a aquesta Llei.

4. Constitueixen infraccions lleus:

L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que no expedixin certificats reconeguts de les

obligacions assenyalades a l'article 18 i les restants d'aquesta Llei, quan no constitueixi infracció greu o molt greu, excepte les que conté l'apartat 2 de l'article 30.

Article 32. *Sancions.*

1. Per la comissió d'infraccions que consten a l'article anterior, s'imposen les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus, s'imposa a l'infractor una multa de 150.001 a 600.000 euros.

La comissió de dues o més infraccions molt greus en el termini de tres anys pot donar lloc, en funció dels criteris de graduació de l'article següent, a la sanció de prohibició d'actuació a Espanya durant un termini màxim de dos anys.

b) Per la comissió d'infraccions greus, s'imposa a l'infractor una multa de 30.001 a 150.000 euros.

c) Per la comissió d'infraccions lleus, s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins a 30.000 euros.

2. Les infraccions greus i molt greus poden comportar, a costa del sancionat, la publicació de la resolució sancionadora en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en dos diaris de difusió nacional o a la pàgina d'inici del lloc d'Internet del prestador i, si s'escau, al lloc d'Internet del Ministeri de Ciència i Tecnologia, una vegada que aquella tingui caràcter ferm.

Per imposar aquesta sanció, s'ha de considerar la repercussió social de la infracció comesa, el nombre d'usuaris afectats i la gravetat de l'il·lícit.

Article 33. *Graduació de la quantia de les sancions.*

La quantia de les multes que s'imposin, dins els límits indicats, es gradua tenint en compte el següent:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) La reincidència, per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, sancionades mitjançant resolució ferma.

c) La naturalesa i la quantia dels perjudicis causats.

d) Termini de temps durant el qual s'hagi comès la infracció.

e) El benefici que hagi reportat a l'infractor la comissió de la infracció.

f) Volum de la facturació a què afecti la infracció comesa.

Article 34. *Mesures provisionals.*

1. En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus el Ministeri de Ciència i Tecnologia pot adoptar, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament, les mesures de caràcter provisional que s'estimin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicti, el bon final del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals.

En particular, se'n poden acordar les següents:

a) Suspensió temporal de l'activitat del prestador de serveis de certificació i, si s'escau, tancament provisional dels seus establiments.

b) Precintament, dipòsit o confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de tot tipus.

c) Advertència al públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient san-

cionador de què es tracti, així com de les mesures adoptades per a la cessació d'aquestes conductes.

En l'adopció i el compliment de les mesures de restricció a què al·ludeix aquest apartat s'han de respectar, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments previstos en l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i a la protecció de les dades personals, quan puguin resultar afectats.

2. En els supòsits de danys d'excepcional gravetat en la seguretat dels sistemes emprats pel prestador de serveis de certificació que menyscabin seriosament la confiança dels usuaris en els serveis oferts, el Ministeri de Ciència i Tecnologia pot acordar la suspensió o la pèrdua de vigència dels certificats afectats, fins i tot amb caràcter definitiu.

3. En tot cas, s'ha de respectar el principi de proporcionalitat de la mesura a adoptar amb els objectius que es pretenguin assolir en cada cas.

4. En casos d'urgència i per a la protecció immediata dels interessos implicats les mesures provisionals que preveu aquest article es poden acordar abans de la iniciació de l'expedient sancionador.

Les mesures han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins els 15 dies següents a la seva adopció, el qual pot ser objecte del recurs que escaigui.

En tot cas, les mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en l'esmentat termini o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre aquelles.

Article 35. *Multa coercitiva.*

L'òrgan administratiu competent per resoldre el procediment sancionador pot imposar multes coercitives per un import que no superi els 6.000 euros per cada dia que transcorri sense complir les mesures provisionals que hagin estat acordades.

Article 36. *Competència i procediment sancionador.*

1. La imposició de sancions per l'incompliment del que preveu aquesta Llei correspon, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre de Ciència i Tecnologia, i en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

Això no obstant, l'incompliment de les obligacions que estableix l'article 17 el sanciona l'Agència de Protecció de Dades d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. La potestat sancionadora que regula aquesta Llei s'exerceix de conformitat amb el que estableixen en aquest sentit la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i les seves normes de desplegament.

Disposició addicional primera. *Fe pública i ús de signatura electrònica.*

1. El que disposa aquesta Llei no substitueix ni modifica les normes que regulen les funcions que corresponen als funcionaris que tinguin legalment la facultat de donar fe en documents pel que fa a l'àmbit de les seves competències sempre que actuïn amb els requisits que exigeix la llei.

2. En l'àmbit de la documentació electrònica, correspon a les entitats prestadores de serveis de certificació acreditar l'existència dels serveis prestats en l'exercici de la seva activitat de certificació electrònica, a sol·licitud de l'usuari, o d'una autoritat judicial o administrativa.

Disposició addicional segona. *Exercici de la potestat sancionadora sobre l'entitat d'acreditació i els organismes de certificació de dispositius de creació de signatura electrònica.*

1. En l'àmbit de la certificació de dispositius de creació de signatura, correspon al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació del Ministeri de Ciència i Tecnologia imposar sancions per la comissió, pels organismes de certificació de dispositius segurs de creació de signatura electrònica o per l'entitat que els acrediti, de les infraccions greus que preveuen els paràgrafs e), f) i g) de l'apartat segon de l'article 31 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i de les infraccions lleus indicades al paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 31 de la mateixa Llei que cometin en l'exercici d'activitats relacionades amb la certificació de signatura electrònica.

2. Quan aquestes infraccions mereixin la qualificació d'infraccions molt greus, les ha de sancionar el ministre de Ciència i Tecnologia.

Disposició addicional tercera. *Expedició de certificats electrònics a entitats sense personalitat jurídica per al compliment d'obligacions tributàries.*

Es poden expedir certificats electrònics a les entitats sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària únicament a l'efecte de la seva utilització en l'àmbit tributari, en els termes que estableixi el ministre d'Hisenda.

Disposició addicional quarta. *Prestació de serveis per la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que estableix l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional cinquena. *Modificació de l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

S'afegeix un apartat dotze a l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«Dotze. En l'exercici de les funcions que li atribueix el present article, la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda està exempta de constituir la garantia a què es refereix l'apartat 2 de l'article 20 de la Llei 59/2003, de signatura electrònica.»

Disposició addicional sisena. *Règim jurídic del document nacional d'identitat electrònic.*

1. Sense perjudici de l'aplicació de la normativa vigent en matèria del document nacional d'identitat en tot el que s'adeqüi a les seves característiques particulars, el document nacional d'identitat electrònic es regeix per la seva normativa específica.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia es pot adreçar al Ministeri de l'Interior perquè aquest adopti les mesures necessàries per assegurar el compliment de les obligacions que li incumbeixin com a prestador de serveis de certificació en relació amb el document nacional d'identitat electrònic.

Disposició addicional setena. *Emissió de factures per via electrònica.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de les exigències derivades de les normes tributàries en matèria d'emissió de factures per via electrònica.

Disposició addicional vuitena. *Modificacions de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.*

U. Addició d'un nou apartat 3 a l'article 10 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

S'hi afegeix un apartat 3 amb el text següent:

«3. Quan s'hagi atribuït un rang de numeració telefònica a serveis de tarifació addicional en què es permeti l'accés a serveis de la societat de la informació i es requereixi la seva utilització per part del prestador de serveis, aquesta utilització i la descàrrega de programes informàtics que efectuïn funcions de marcació s'han de realitzar amb el consentiment previ, informat i exprés de l'usuari.

A aquest efecte, el prestador del servei ha de proporcionar almenys la informació següent:

- a) Les característiques del servei que es proporciona.
- b) Les funcions que efectuen els programes informàtics que es descarreguin, incloent-hi el número telefònic que s'ha de marcar.
- c) El procediment per donar fi a la connexió de tarifació addicional, incloent-hi una explicació del moment concret en el qual es produirà aquest final, i
- d) El procediment necessari per restablir el número de connexió previ a la connexió de tarifació addicional.

La informació anterior ha d'estar disponible de manera clarament visible i identificable.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que estableix la normativa de telecomunicacions, en especial, en relació amb els requisits aplicables per a l'accés per part dels usuaris als rangs de numeració telefònica, si s'escau, atribuïts als serveis de tarifació addicional.»

Dos. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 38 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, es redacten en els termes següents:

«2. Són infraccions molt greus:

- a) L'incompliment de les ordres dictades en virtut de l'article 8 en els casos en què les hagi dictat un òrgan administratiu.
- b) L'incompliment de l'obligació de suspendre la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a la xarxa o la prestació de qualsevol altre servei equivalent d'intermediació, quan un òrgan administratiu competent ho ordeni, en virtut del que disposa l'article 11.
- c) L'incompliment significatiu de l'obligació de retenir les dades de trànsit generades per les comunicacions establertes durant la prestació d'un servei de la societat de la informació, prevista a l'article 12.
- d) La utilització de les dades retingudes, en compliment de l'article 12, per a finalitats diferents de les que assenyala el dit article.

3. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de l'obligació de retenir les dades de trànsit generades per les comunicacions establertes durant la prestació d'un servei de la societat de la informació, prevista a l'article 12, llevat que s'hagi de considerar una infracció molt greu.

b) L'incompliment significatiu del que estableixen els paràgrafs a) i f) de l'article 10.1.

c) La tramesa massiva de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent o la tramesa, en el termini d'un any, de més de tres comunicacions comercials pels mitjans esmentats a un mateix destinatari, quan en aquestes trameses no es compleixin els requisits que estableix l'article 21.

d) L'incompliment significatiu de l'obligació del prestador de serveis establerta a l'apartat 1 de l'article 22, en relació amb els procediments per revocar el consentiment donat pels destinataris.

e) No posar a disposició del destinatari del servei les condicions generals a què, si s'escau, se subjecti el contracte, en la forma que preveu l'article 27.

f) L'incompliment habitual de l'obligació de confirmar la recepció d'una acceptació, quan no s'hagi pactat la seva exclusió o el contracte s'hagi fet amb un consumidor.

g) La resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora dels òrgans facultats per dur-la a terme d'acord amb aquesta Llei.

h) L'incompliment significatiu del que estableix l'apartat 3 de l'article 10.

i) L'incompliment significatiu de les obligacions d'informació o d'establiment d'un procediment de rebuig del tractament de dades, establertes a l'apartat 2 de l'article 22.

4. Són infraccions lleus:

a) La falta de comunicació al registre públic en el qual estiguin inscrits, d'acord amb el que estableix l'article 9, del nom o noms de domini o adreces d'Internet que facin servir per a la prestació de serveis de la societat de la informació.

b) No informar en la forma que prescriu l'article 10.1 sobre els aspectes assenyalats als paràgrafs b), c), d), e) i g) del mateix article, o als paràgrafs a) i f) quan no constitueixi infracció greu.

c) L'incompliment del que preveu l'article 20 per a les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.

d) La tramesa de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent quan en aquestes trameses no es compleixin els requisits que estableix l'article 21 i no constitueixi infracció greu.

e) No facilitar la informació a què es refereix l'article 27.1, quan les parts no hagin pactat la seva exclusió o el destinatari sigui un consumidor.

f) L'incompliment de l'obligació de confirmar la recepció d'una petició en els termes que estableix l'article 28, quan no s'hagi pactat la seva exclusió o el contracte s'hagi fet amb un consumidor, llevat que constitueixi infracció greu.

g) L'incompliment de les obligacions d'informació o d'establiment d'un procediment de rebuig del tractament de dades, establertes a l'apartat 2 de l'article 22, quan no constitueixi infracció greu.

h) L'incompliment de l'obligació del prestador de serveis que estableix l'apartat 1 de l'article 22,

en relació amb els procediments per revocar el consentiment prestat pels destinataris quan no constitueixi infracció greu.

i) L'incompliment del que estableix l'apartat 3 de l'article 10, quan no constitueixi infracció greu.»

Tres. Modificació de l'article 43, apartat 1, segon paràgraf de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 43 queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents en funció de la matèria o entitat de què es tracti a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'aquesta Llei correspon a l'òrgan que va dictar la resolució incomplerta. Igualment, correspon a l'Agència de Protecció de Dades imposar sancions per la comissió de les infraccions tipificades als articles 38.3 c), d) i i) i 38.4 d), g) i h) d'aquesta Llei.»

Quatre. Modificació de l'article 43, apartat 2 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

L'apartat 2 de l'article 43 queda redactat de la manera següent:

«2. La potestat sancionadora que regula aquesta Llei s'ha d'exercir de conformitat amb el que estableixen en aquest sentit la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament. Amb tot, el termini màxim de durada del procediment simplificat és de tres mesos.»

Disposició addicional novena. *Garantia d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat i de la tercera edat.*

Els serveis, els processos, els procediments i els dispositius de signatura electrònica han de ser plenament accessibles a les persones amb discapacitat i de la tercera edat, les quals no poden ser en cap cas discriminades en l'exercici dels drets i de les facultats que reconeix aquesta Llei per causes basades en raons de discapacitat o edat avançada.

Disposició addicional desena. *Modificació de la Llei d'enjudiciament civil.*

S'afegeix un apartat tres a l'article 326 de la Llei d'enjudiciament civil amb el tenor següent:

«Quan la part a la qual interessi l'eficàcia d'un document electrònic ho demani o s'impugni la seva autenticitat, s'ha de procedir d'acord amb el que estableix l'article 3 de la Llei de signatura electrònica.»

Disposició transitòria primera. *Validesa dels certificats electrònics expedits abans d'entrar en vigor aquesta Llei.*

Els certificats electrònics que hagin estat expedits per prestadors de serveis de certificació en el marc del Reial decret llei 14/1999, de 17 de setembre, sobre signatura electrònica, mantenen la seva validesa.

Disposició transitòria segona. *Prestadors de serveis de certificació establerts a Espanya abans d'entrar en vigor aquesta Llei.*

Els prestadors de serveis de certificació establerts a Espanya abans d'entrar en vigor aquesta Llei han de comunicar al Ministeri de Ciència i Tecnologia la seva activitat i les característiques dels serveis que presten en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor esmentada. Aquesta informació és objecte de publicació a l'adreça d'Internet del dit Ministeri amb la finalitat d'atorgar-li la màxima difusió i coneixement.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret llei 14/1999, de 17 de setembre, sobre signatura electrònica, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a, 18a, 21a i 29a de la Constitució.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern ha d'adaptar la regulació reglamentària del document nacional d'identitat a les previsions d'aquesta Llei.

2. Així mateix, s'habilita el Govern per dictar les altres disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 19 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'HISENDA

23400 *CORRECCIÓ d'errades del Reial decret 895/2003, d'11 de juliol, pel qual es desplega la disposició addicional segona de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sobre beneficis fiscals aplicables a l'«Any Sant Xacobeo 2004». («BOE» 304, de 20-12-2003.)*

Havent observat una errada al Reial decret 895/2003, d'11 de juliol, pel qual es desplega la disposició addicional segona de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sobre beneficis fiscals aplicables a l'«Any Sant Xacobeo 2004», publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 177, de 25 de juliol de 2003, i a la